

Vuonna 1924 helmikuun 5

päivänä kokoontuivat Eduskun-
kunnan Pankkivaltuusmiehet, pu-
heenjohtaja Lavonius, herrat
Nevanlinna, Tanner, Wuolijoki,
af Forselles sekä varamies
Auer.

Läsnä olivat Johtokunnan
puheenjohtaja Ryti ja jäsen
Broms.

35 §.

Pankkivaltuusmiesten puheenjohtaja lausui

Johtokunnan puheenjohtajan herra Rydin tervetulleeksi toimeensa, johon hän kuluvaan kuun alussa Johtokunnan uusi puheenjohtaja. astui.

Herra Ryti kiitti puheenjohtajan tervehdyksestä sekä toivoi Pankkivaltuusmiesten puolelta suopeaa suhtautumista.

36 §.

Herra Broms selosti valuuttatilannetta. Valuuttavaraston puhuja ilmoitti olevan 690 miljoonaa markkaa. Valuuttoja oli ollut runsaanlaisesti tarjolla ja niitä oli pakko ostaa melko kalliilla hinnalla, ellei kurssitasoa alenneta. Esitti, että Johtokunta oikeutettaisiin ilman edelläkäypää neuvottelua alentamaan dollarin kurssia aina 38 markkaan 50 penniin saakka.

Valuuttatilanne. Ohjeita muutetaan.

Puheenjohtaja ilmoitti kolmen pankkivaltuusmiehen neuvotelleen asiasta ja asettuneen sille kannalle, että dollarin kurssia olisi nopeammin alennettava.

Pankkivaltuusmiehet päättivät hyväksyä tehdyn esityksen. (Kirjelmä 15.)

37 §.

Kysymys dis-
konttokoron a-
lentamisesta.

Puheenjohtaja ilmoitti, että diskonttokoron alentaminen oli ollut käsiteltävänä Johtokunnassa ja oli asiassa tiedusteltu myöskin yksityispankkien mielipidettä.

Herra Ryti selosti rahamarkkinain tilaa osoittaen, että on ollut huomattavissa erinäisiä oireita, jotka viittaavat aseman helpottumiseen. Tämän johdosta oli Johtokunnassa herännyt kysymys diskonttokoron alentamisesta. Mutta kun oireet eivät anna vakuutusta siitä, että pysyväinen parantuminen rahamarkkinoilla olisi tapahtunut, ei Johtokunta ole vielä voinut tehdä esitystä koron alentamisesta. Lisäksi puhuja ilmoitti, että suurpankkien kanssa asiasta neuvoteltaessa nämä yleensä olivat olleet sitä mieltä, että riittäviä perusteita alentamiseen ei ollut olemassa sekä ilmoittaneet, että vaikka Suomen Pankki alentaisikin diskonttokorkoa, eivät yksityispankit voisi seurata esimerkkiä muuta kuin kenties harvoissa tapauksissa, silloinkin myöntäen vain pienen alennuksen. Pankkien taholta oli niinkään ilmoitettu, että metsätöissä ei kuluvana talvena ollut huomattavissa supistuksia korkokannan johdosta.

Herra Nevanlinna ilmoitti olevansa illoinen tuloksesta, mihin asiassa oli tultu. Oli puolestaan pelännyt, että ryhdyttäisiin liian aikaisin alennustoimenpiteisiin.

Herra Wuolijoki yhtyi edelliseen puhujaan lausuen kuitenkin ihmettelevänsä yksityispankkien kantaa.

Herra Lavonius oli myöskin epäillyt alentamista. Puhujan mielestä olivat kurssit vielä liian korkeat, jotta alentamiseen voitaisiin vaaratta ryhtyä.

Herra Ryti huomautti, että pankkien edustajat olivat käsityksenään lausuneet, ettei tilanteessa rahamarkkinoilla koko kevään kuluessa ollut odotettavissa helpottumista.

Herra Tanner ilmoitti olevansa eroavalla kannalla. Viimeksi tapahtunut diskonttokoron korotus oli puhujan mielestä ollut poikkeuksellinen; sillä oli tarkoitettu suojata valuuttavarastoa. Nyt oli asema toinen ja siitä syystä olisi pyrittävä myöskin alentamaan diskonttoa. Mutta koska Johtokunta ei ollut tehnyt asiassa esitystä ja koska yksityispankit eivät tulisi noudattamaan Suomen Pankin menettelyta-

paa, niin täytyi asian tällä kertaa raueta. Puhuja lausui kuitenkin toivomuksen, että Johtokunta seuraisi aseman kehitystä ja tekisi aikanaan esityksen diskonttokoron alentamisesta.

Herra Ryti ilmoitti, että Johtokunnan päätös oli siten käsitettävä, että aseman kehitystä seurattaisiin ja esitys koron alentamisesta tehtäisiin, silloin kun katsottaisiin alennus mahdolliseksi, pitämättä yksityispankkien kantaa ratkaisevana.

Vakuudeksi:

